

ми една такава мисъл, която никой досега не е казалъ прѣди васъ! Покажете ми едно пиле, кое то знае да говори!

И тѣй, единъ младъ човѣкъ дойде при Христа и Го запита: „Учителю благи, какво трѣбва да направя, за да наслѣдя животъ вѣченъ?“ Какво означава вѣчниятъ животъ? — Животъ на абсолютна свобода. Този човѣкъ иска да обикаля цѣлата вселена съ свободенъ билетъ, да го посрѣщатъ навсѣкждѣ тържествено, като господарь, но Христосъ му каза: „Още едно ти не достига!“ Какво е то? — Иди продай всичкото си имане, останало отъ дѣди и прадѣди, то не трѣбва за новия животъ. Слѣдъ това раздай всичко на сиромаситѣ и ела та ме послѣдвай! Нека тия бѣдни хора те помнятъ за вѣчни вѣмени! Този младъ момъкъ се поспрѣ малко и се замисли върху Христозигѣ думи. Той се намѣри въ положението на нѣкой съврѣмененъ адвокатъ, който за всичко си прави смѣтка, и запита Христа: „Ако продамъ всичкото си имане и го раздамъ на сиромаситѣ, а самъ трѣгна съ скъсані дрехи и не получа слѣдъ това вѣчния животъ, какво ще правя тогава?“ И този младъ човѣкъ се отдалечи отъ Христа насърбенъ и съ съмнѣние въ себе си. Христосъ като го видѣ, каза на учениците си: „Колко мѫжно може да влѣзе богатъ въ Царството Божие!“

По сѫщия начинъ, колкото и да се говори на съврѣменнитѣ хора, все ще се насърбятъ и усъмнятъ. Има единъ законъ, споредъ който, като насърбишъ или обидишъ нѣкого, тази скрѣбъ ще се върне къмъ тебе. Гледамъ нѣкое малко дѣте си играе съ едно пумпалче. Трѣбва ли да му развалимъ играта? Като ученъ човѣкъ, азъ трѣбва само да го попитамъ: „Върти ли се добре твоето пумпалче?“ Докато това дѣте си играе, азъ не трѣбва да го занимавамъ съ нищо сериозно. Прѣстане ли да играе, насити ли се на дѣтинския животъ, тогава азъ имамъ право да му говоря и и за по-сериозни нѣща, за които той вече е го-